

ಆಧುನಿಕ ಜಗತ್ತಿನ ಜಾನಪದವಾಗಿರುವ ಸಿನಿಮಾ ಹಲಬಗೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುಗರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತ, ಪರವರ್ತಗೊಳಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ. ವಿಶಿಷ್ಟ ಸಿನಿಮಾಗಳ ಮಾಂತ್ರಿಕತೆಯನ್ನು ಚಿತ್ರರಸಿಕರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಪರಿಚಯಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಚಿತ್ರದ ಬೆಳ್ಳಿತೆಯಲ್ಲಿ ದಾಖಲಾದ, ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೂರ್ಯಗೊಂಡ ಅನನ್ಯ ಸಿನಿಮಾ ಒಂದರ ಚಿತ್ರಕ ಬರವಣಿಗೆ ಇಲ್ಲಿದೆ

೧೧ ದ್ವಾರಾಯನ್ನು ಮುರಿದು ಕಟ್ಟುವ ಸಿನಿಮಾವನ್ನು ‘ಕ್ಲಾಸಿಕಲ್ ಕಲ್ಪ’ ಎನ್ನತ್ತಾರೆ. ಜನಪ್ರಿಯ ಧಾಟಿಯನ್ನು ಬ್ಯಾಕ್‌ಓಂಡ್ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊರತಾದ ದೃಶ್ಯ ಸಂಯೋಜನೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯೋಗವನಿಗಳು ನಮ್ಮ ನಡವೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಹೂಡಿದ ದೊಡ್ಡ ಮೊತ್ತದ ಬಂಡವಾಳ ವಾಪಸ್ತಾಗಲಿ ಎನ್ನುವ ಸಹಜ ನಿರ್ಜ್ಞ ಇಂಥ ಸಿನಿಮಾಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಹಂತದಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಅತ್ಯ ಪರ್ಯಾಯ ಎನ್ನಲಾಗದ, ಪ್ರಯೋಗಶೀಲ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ ಎಂದು ಜರೆಯಲಾಗದ, ಜನಪ್ರಿಯ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಗೆಲ್ಲುವ ಇಂಥ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ‘ಮಾಸ್ ಕಲ್ಪ’ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದೇನೋ? ‘ಅಜುಫ್ನ್ ರೆಡ್’ ತೆಲುಗು ಚಿತ್ರ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ‘ಕಲ್ಪ’ ಕುರಿತ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮರುವಿಮರ್ಜಿಗೆ ಒಳಪಡಿಸಬೇಕು ಎನ್ನಿಸಿತು.

ನಾವು ಹಲವು ಬಗೆಯ ‘ದೇವದಾಸ್’ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಪ್ರೇಮ ಹಾಗೂ ಮದ್ದದ ಅಮಲಿನ ಪರಾಕಾಷ್ಟೀಯ ಮಾದರಿ ಅದು. ಸಿನಿಮಾ ಆಗಿ ಅವೈ ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಂಸ್ಕೃತಕವಾಗಿಯೂ ‘ದೇವದಾಸ್’ ಒಂದು ಭಗ್ಗೆಯೇ ಮದ ರೂಪಕವೇ ಹೌದು. ಈ ರೂಪಕವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಕೆಣಕುತ್ತಾ ನಿದೇಶಕ ಸಂದೇಹ್ ರೆಡ್ ವಂಗ ‘ಅಜುಫ್ನ್ ರೆಡ್’ ತೆಲುಗು ಸಿನಿಮಾ ಕಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರ ಕಥೆ ಮಾಮೂಲೆ. ಕಾಲೇಜು ಹುಡುಗನ ‘ಲ್ವ್ ಅಟ್ ಫ್ರಾಸ್ ಸ್ಟೇಟ್’. ಹುಡುಗಿಯ ಮನೆಯವರ ಪ್ರತಿರೋಧ. ಅವರಿಗೆ ಬೇರೆ ಹುಡುಗನ ಜೊತೆ ಮದುವೆ. ಭಗ್ಗೆಯೇ ಹುಡುಗ ದಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು, ಮದ್ದ-ಮಾದಕ ದ್ರವ್ಯಗಳ ವ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕುವುದು. ಇಷ್ಟ ಕೇಳಿದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಹೊಸತೆನಿದೆ ಎನಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಸಂದೇಹ್ ರೆಡ್ ಇವೈ ಕಘನದ ಆತ್ಮ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಹೊಸತು ಏನಿದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಕುರಿತ ಅವ್ಯಾಗಿ ತಲೆಕೆಡಿಕೊಳ್ಳಲ್ಪಡೆ ಬಗೆದು ನೋಡಿದರೆ ಭಾವಲೋಕದ ಇನ್ನಷ್ಟು ತಮುಲಗಳು ಸಿಗುತ್ತವೆ ಎಂದು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಚಿತ್ರಕಥೆ ಹೆಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಅದನ್ನು ಅವರು ಬಿತ್ತಿಕರಿಂದ ನಡೆಸಿದ ಜಾಗಗಳಲ್ಲೇ ಕುಳಿತು ಬರೆದಹಾಗೆ. ಪಾತ್ರಪ್ರೋಪಕಣೆಯ ಸ್ಥಿರತೆ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೆಂದರೆ, ಅವುಗಳ ನುಡಿಗಟ್ಟಿ, ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಎಲ್ಲಾ ಹದತಪ್ಪದ ಹಾಗೆ. ಸಣ್ಣ ಪಾತ್ರಕ್ಕೂ ಅದರದ್ದೇ ಆದ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ನೋಡುಗಾಗಿ ನಮ್ಮೀಲ್ಲಿ ಏಳುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳು ನಿದೇಶಕರಿಗೂ ಎದ್ದಿವೆ ಅವನ್ನು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಾತ್ರಗಳ ಮೂಲಕ ಅವರು ಕೇಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಏಮರ್ಚ್, ಸಂವಾದ, ಮೂರು ತಲೆಮಾರುಗಳ ಭಿನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಕೋನಗಳು ಎಲ್ಲವೂ ಚಿತ್ರದ ದೀಕ್ಷಿಕ್ಕೆ ತಕ್ಷಂತೆ ಬೆಸೆದುಕೊಂಡಿವೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ನಿದೇಶಕರು ‘ಜಾಹೀರಾತು ಪ್ರಣೀತ ಶಾಟ್ ಸ್ಟ್ರಿಪ್ ಯಿ ಬಿಂಬಿನಿದ